

[Indenrigsministeren.]

til et tidspunkt, hvor fornødne erfaringer, der muliggør konkrete bestemmelser, kan foreligge.

I lovens kapitel 3 indeholdes en række almindelige bestemmelser, herunder straffebestemmelser. Om straffebestemmelserne skal jeg oplyse, at der ved lovens endelige redaktion her i ministeriet er sket en lille nærmest redaktionel ændring derved, at der er strøget to led i § 8, stk. 1, i udvalgsudkastet, i dette udkast markeret som punkt c og d. De pågældende bestemmelser er strøget, da de må anses for overflødige, når man har straffehjemmelen i § 8, stk. 4, idet begge de nævnte bestemmelser ville forudsætte, at der er givet særlige regler ved en bekendtgørelse; det vil da være mest naturligt i vedkommende bekendtgørelse at opregne, hvilke forhold der skal være straffbare.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til den udførlige betænkning og navnlig til de meget udførlige bemærkninger til de enkelte paragraffer i udvalgets lovudkast, der er fulgt ordret — bortset fra det, jeg lige har nævnt om straffebestemmelser i § 8, stk. 1 — skal jeg tillade mig at anmode det høje folketing om en hurtig og velvillig behandling af dette lovforslag og det i tilknytning hertil fremsatte lovforslag til ændring af levnedsmiddelloven.

Den første sag på dagsordenen var:

*Anden behandling af forslag til lov om udbygning af statens seruminstitut.*

(Første behandling af lovforslaget (nr. 48) findes i tidenden sp. 1255, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 259).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

**Kaj Andresen:** Selve lovforslaget om udbygning af statens seruminstitut har ikke givet anledning til vældig megen diskussion under udvalgsarbejdet. Efter et besøg på instituttet var det for alle ganske klart, ikke alene at moderniseringen var særdeles tiltrængt, men også, at det hastede med en sådan modernisering. Der er derfor fra alle sider i udvalget givet udtryk for megen velvilje over for udbygnings- eller nybygningsplanerne. Det er også understreget i betænkningen.

Jeg efterlyste ved første behandling, og det samme gjorde andre ordførere, et skøn over, hvor stor beløbsrammen måtte blive for en fuldstændig udbygning i de fem etaper. Som det fremgår af betænkningen, har ministeren over for udvalget givet udtryk for, at der med det nuværende prisniveau må regnes med, at der efter et skønsmæssigt overslag skal anvendes ca. 118 mill. kr. Selv om det er et skøn, må det vel anses for et ganske godt grundlag for de årlige bevillinger, som må stilles til rådighed for instituttets fremtidige anlægsvirksomhed.

Ellers har drøftelserne i udvalget og i samråd med ministeren væsentligt drejet sig om instituttets eventuelle flytning fra dets nuværende beliggenhed. Man har her drøftet 3 muligheder, nemlig hel udflytning til provinsen, delvis udflytning og dermed opdeling af instituttet og endelig udflytning til en anden plads i Storkøbenhavns periferi.

Når man tager i betragtning, at en meget stor procentdel af landets hospitalskapacitet og dets læger findes i det københavnske område, at beliggenheden ved vigtige trafikforbindelser spiller en overordentlig stor rolle for instituttets effektivitet, og at beliggenheden i København er af væsentlig betydning for dets internationale forbindelser, må det anses for uhensigtsmæssigt at foretage en udflytning. En delvis udflytning og opdeling betragtes af de sagskyndige som ødelæggende for instituttets nuværende anerkendte stilling. Det hævdes, at det danske instituts høje internationale stude ikke mindst skyldes, at vi her i landet